

فصل دوم - در بیع شرط

ماده 458

ماده 458 - در عقد بیع متعاملین میتوانند شرط نمایند که هر گاه بایع در مدت معینی تمام مثل ثمن را بمشتری ردّ کند خيار فسخ معامله را نسبت بتمام مبیع داشته باشد و همچنین میتوانند شرط کنند که هر گاه بعضی مثل ثمن را ردّ کرد خيار فسخ معامله را نسبت بتمام یا بعضی مبیع داشته باشد در هر حال حق خيار تابع قرارداد متعاملین خواهد بود و هر گاه نسبت بثلث قید تمام یا بعضی نشده باشد خيار ثابت نخواهد بود مگر با ردّ تمام ثمن.

ماده 459

ماده 459 - در بیع شرط بمجرد عقد مبیع ملک مشتری میشود با قید خيار برای بایع بنابراین اگر بایع بشرایطی که بین او و مشتری برای استرداد مبیع مقرر شده است عمل نماید بیع قطعی شده و مشتری مالک قطعی مبیع میگردد و اگر بالعکس بایع بشرایط مزبوره عمل نماید و مبیع را استرداد کند از حین فسخ مبیع مال بایع خواهد شد، ولی نمآت و منافع حاصله از حین عقد تا حین فسخ مال مشتری است.

ماده 460

ماده 460 - در بیع شرط مشتری نمیتواند در مبیع تصرفی که منافی خيار باشد از قبیل نقل و انتقال و ... بنماید.

ماده 461

ماده 461 - اگر مشتری در زمان خيار از اخذ ثمن امتناع کند بایع میتواند با تسلیم ثمن بحاکم یا قائم مقام

او معامله را فسخ کند.

ماده 462

ماده 462 - اگر مبيع بشرط بواسطه فوت مشتری بورثه او منتقل شود حق فسخ بيع در مقابل ورثه بهمان ترتیبی که بوده است باقی خواهد بود.

ماده 463

ماده 463 - اگر در بيع شرط معلوم شود که قصد بايع حقیقت بيع نبوده است احکام بيع در آن مجری نخواهد بود.